

physice, esse causa sui ipsius; non potest denique esse medium, & esse finis. Minor etiam est certa; quia in Deo non solum existentia non distinguitur realiter ab essentia, ut in creaturis, sed etiam est deus essentia ipsiusmet Dei, quod est proprium filius Dei; adeoque divina essentia est formalissime divina existentia. Consequentia ex vi forma liqueat.

Respondemus, quod metaphysice loquentes, ut nos loquimur, idem realiter potest esse diversum intentionaliter; scilicet idem potest diverso modo concipi; ac proinde idem uno modo cognitum potest demonstrari per idem diverso modo conceptum. Existentia in Deo utique est formaliter deus essentia Dei; attamen neque in Deo conceptus essentiae est idem formalissimum, ac conceptus existentiae. Unde, cum non idem praedicatum formalissimum in Deo sit essentiae, & existentiae; bene potest per unum demonstrari aliud per demonstrationem quasi a priori. In forma, distinguitur major; nihil potest per se ipsum demonstrari, per se ipsum eodem modo cognitum, concedimus; per se ipsum diverso modo cognitum, negamus. Distinguunt etiam minor; Sed formalissime divina essentia est divina existentia; conceptus scilicet essentiae est idem formalissimum, ac conceptus existentiae in Deo; negamus; existentia scilicet in Deo est formaliter de essentia Dei; concedimus. Si autem in minori propositione intelligent Adversarii, quod idem praedicatum formalissimum si essentiae, & existentiae, in Deo, absolute negamus.

III. **O**pponunt. Si existentia Dei probari possit quasi a priori, probaretur per aliquid prius ipsa conceptum; sed hoc fieri nequit; ergo non potest sic demonstrari. Probatur minor. Hoc aliquid vel conciperetur existens, vel non conciperetur existens? Si conciperetur existens, ergo conciperetur existens Deus, antequam probaretur existens. Si non conciperetur existens, ergo probaretur Deus existens per aliquid, quod non esset existens.

Respondemus, quod illud, quod prius Dei existentia conciperetur, conciperetur existens formaliter, non vero realiter; & ex illius formalis existentia inferatur postea Dei realis actualitas. Non est autem mirum, quod ex aliquo praedicato concepto per intellectum, ut existente, & quod ante intellectus opus praescindat, an existat, vel non existat, inferatur existentia realis, & ante intellectus opus, subjecti illius, cui hujusmodi praedicatum convenire concipi-

tur. Unde in forma, distinguitur prima pars enthymematis; conciperetur existens formaliter, concedimus; realiter negamus. Eodem modo distinguitur consequens, & nihil contra nos.

IV. **O**pponunt. Nullum praedicatum essentiale potest demonstrari de subjecto a priori; sed existere est praedicatum essentiale de Dei: ergo non potest de Deo, nec a priori, nec quasi a priori, demonstrari.

Respondemus primo per instantiam. Intellectivum est praedicatum essentiale in Deo; & tamen aliquid probant in Deo etiam per immateriale: Pariter voluntivum est praedicatum essentiale in Deo; & nihilominus sunt, qui illud probant quoque in Deo per intellectivum. Falsa ergo est universaliter major proposicio. Secundo directe distinguitur eadem major. Primum praedicatum essentiale non potest de subjecto demonstrari a priori, conceditur; non primum praedicatum, esto essentiale, negatur. Existere in Deo est praedicatum essentiale utique, sed non primum; quum antecedenter ad ipsum sit ipsa essentia, sit ipsa non repugnantia.

V. **O**pponunt. Quando ex essentia Dei deducimus illius existentiam, jam in conceptu essentiae concipimus existentiam: ergo jam concipimus Deum: Sed hoc ipso quod concipimus Deum, illum concipimus, ut existentem: ergo existentia Dei nullo modo est a priori demonstrabilis, quum hoc pacto videatur, quod sit per se nota. Et Confirmatur; quia existentia Dei est de essentia Dei: ergo nequit a priori demonstrari; essentia enim est indeemonstrabilis.

Respondemus, quod etiam de Leone probatur, quod sit animal, & tamen animal Leonis essentia ingreditur; ut cum dicimus: omne rugitivum est animal; sed omnis Leo est rugitivus: ergo omnis Leo est animal. Quavis enim existentia sit Deo essentialis, non tamen est explicare, sed implicite; adeoque potest ex essentia explicite inferri. Si dicant, hoc non esse per essentiam demonstrari existentiam, sed prius explicari; sic argumentabimur contra. Nam etiam risivitas est essentialis homini, non tamen explicite, sed implicite; & per hoc sit, quod per rationalitatem de homine a priori demonstretur. Est utique demonstrari aliquid de alio etiam explicari, at non est solum explicari; per demonstrationem enim, quae adhuc est modus sciendi, explicamus, sed non nude, quemadmodum per definitionem explicamus. Ad Confirmationem dicitur, quod aliud est es- fe